

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 476

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 12 iulie 2010

SUMAR

	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 796 din 3 iunie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 287 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	2–3
Decizia nr. 797 din 3 iunie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 287 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii și ale art. 304 ¹ din Codul de procedură civilă	3–5
Decizia nr. 803 din 3 iunie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) din Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între comercianți și consumatori	5–6
Decizia nr. 821 din 22 iunie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 2 din Codul de procedură penală	6–8
Decizia nr. 822 din 22 iunie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 101 alin. (3) raportate la cele ale art. 96 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	8–9
Decizia nr. 839 din 24 iunie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385 ⁹ alin. 1 pct. 14, art. 385 ¹⁵ pct. 2 lit. d) raportat la art. 385 ⁹ alin. 1 pct. 18 și art. 385 ¹⁴ alin. 1 ¹ din Codul de procedură penală	9–11
Decizia nr. 840 din 24 iunie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (1) și art. 13 alin. (1) și (2) din Legea nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane	11–12
Decizia nr. 841 din 24 iunie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 alin. 1 și art. 273 din Codul de procedură penală	13–14
Decizia nr. 844 din 24 iunie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 250, art. 289, art. 291 din Codul penal, precum și ale art. 339 alin. 1 și art. 385 ¹⁸ alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală	14–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 796**

din 3 iunie 2010

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 287
din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii**

Augustin Zegrean	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 287 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Doina Lucreția Făt în Dosarul nr. 5.010/107/2008 al Tribunalului Alba — Secția civilă, care formează obiectul Dosarului nr. 8.749D/2009 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 8.750D/2009 — nr. 8.760D/2009, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, văzând identitatea de obiect al cauzelor menționate, pune în discuție problema conexării lor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu propunerea de conexare a acestor cauze.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 8.750D/2009 — nr. 8.760D/2009 la Dosarul nr. 8.749D/2009, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, apreciind că nu au apărut elemente noi care să fie de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 18 noiembrie 2009, pronunțate în dosarele nr. 5.010/107/2008, nr. 5.264/107/2008, nr. 7.736/107/2008, nr. 5.239/107/2008, nr. 5.232/107/2008, nr. 5.228/107/2008, nr. 7.840/107/2008, nr. 7.868/107/2008, nr. 7.835/107/2008, nr. 5.272/107/2008, nr. 5.271/107/2008 și nr. 5.275/107/2008, **Tribunalul Alba — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 287 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.** Excepțiile au fost ridicate de Doina Lucreția Făt, Aurica Tripsa, Elena Medrea, Ioan Horea Popa, Adina Cornelia Coman, Emilian Ursu, Ioana Bianca Ileană, Pamfil Cioancă, Ioan Cornel Deac, Doina Lucreția Făt și Elidia Bondea în cauze privind soluționarea unor acțiuni civile având ca obiect drepturi bănești.

În motivările excepției de neconstituționalitate, având un conținut similar, se susține că prin textul de lege criticat angajatorii sunt discriminați și defavorizați în raport cu angajații, însă, în mod paradoxal, și angajatul poate fi discriminat atunci când majoritatea înscrisurilor care pot duce la aflarea adevărului și la justa soluționare a cauzei se află la angajator, dar acesta nu

le depune în fața instanței, care va pronunța o soluție greșită. Arată că intervalul de timp dintre data primirii citației și data termenului de judecată este prea scurt pentru ca un angajator să își exercite dreptul la apărare și să se achite de sarcina probei care îi revine, autorul excepției conchizând că din nou poate interveni aceeași situație paradoxală în care cel discriminat va fi angajatul. În explicarea acestei afirmații arată că, dacă angajatorul nu depune dovezile până la prima zi de înfățișare, decade din dreptul de a solicita ulterior administrarea probațiunii, ceea ce înseamnă că angajatul nu va putea propune probe în combaterea eventualelor probe pe care le-ar fi solicitat angajatorul în termenul prevăzut de lege. Prin urmare, potrivit acestui raționament al autorului excepției de neconstituționalitate, angajatul nu va beneficia de dreptul la un proces echitabil.

Tribunalul Alba — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor și concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 287 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, potrivit căroră „*Sarcina probei în conflictele de muncă revine angajatorului, acesta fiind obligat să depună dovezile în apărarea sa până la prima zi de înfățișare*”.

În susținerea excepției se consideră că textul de lege criticat este contrar prevederilor din Constituție cuprinse la art. 16 alin. (1), care consacră principiul egalității în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, și la art. 21 alin. (3), care statuează dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile de lege criticate au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate, pronunțându-se cu privire la acestea prin mai multe decizii, dintre care pot fi amintite exemplificativ Decizia nr. 82 din 5 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 161 din 3 martie 2008, sau Decizia nr. 1.015 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 6 august 2009. Cu acele prilejuri, Curtea a statuat că prevederile de lege ce formează și

obiectul prezentei excepții sunt norme care stabilesc o procedură specială, derogatorie, privind termenele de judecată și modalitatea administrării probelor în cazul judecării cererilor referitoare la conflictele de muncă. Modalitatea în care au fost reglementate aceste dispoziții este o opțiune a legiuitorului, care a avut în vedere instituirea unei proceduri simple și urgente, adaptată raporturilor de muncă și exercitării dreptului la muncă.

Regulile de procedură prevăzute de aceste dispoziții se aplică în mod echitabil atât angajatorilor, cât și angajaților, fără a fi favorizată o categorie sau alta.

Întrucât nu au intervenit elemente de noutate care să justifice modificarea acestei jurisprudențe, soluția pronunțată și argumentele pe care aceasta s-a fondat își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 287 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Doina Lucreția Făt, Aurica Tripșa, Elena Medrea, Ioan Horea Popa, Adina Cornelia Coman, Emilian Ursu, Ioana Bianca Ileană, Pamfil Cioancă, Ioan Cornel Deac, Doina Lucreția Făt și Elidia Bondea în dosarele nr. 5.010/107/2008, nr. 5.264/107/2008, nr. 7.736/107/2008, nr. 5.239/107/2008, nr. 5.232/107/2008, nr. 5.228/107/2008, nr. 7.840/107/2008, nr. 7.868/107/2008, nr. 7.835/107/2008, nr. 5.272/107/2008, nr. 5.271/107/2008 și nr. 5.275/107/2008 ale Tribunalului Alba — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 iunie 2010.

PREȘEDINTE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 797

din 3 iunie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 287 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii și ale art. 304¹ din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 287 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii și ale art. 304¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Liviu Gheorghe Cioca în Dosarul nr. 5.040/107/2008 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale, care formează obiectul Dosarului nr. 8.791D/2009 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 8.792D/2009 — nr. 8.824D/2009, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, văzând identitatea de obiect al cauzelor menționate, pune în discuție problema conexării lor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu propunerea de conexare a acestor cauze.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 8.792D/2009 — nr. 8.824D/2009 la Dosarul nr. 8.791D/2009, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, apreciind că nu se impune reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 3 decembrie 2009, 5 noiembrie 2009, 19 noiembrie 2009, 9 noiembrie 2009 și, respectiv, 30 noiembrie 2009, pronunțate în dosarele nr. 5.040/107/2008, nr. 5.004/107/2008, nr. 4.401/107/2008, nr. 5.174/107/2008, nr. 3.350/107/2008, nr. 5.270/107/2008, nr. 3.347/107/2008, nr. 5.277/107/2008, nr. 5.205/107/2008, nr. 3.403/107/2008, nr. 5.034/107/2008, nr. 5.051/107/2008, nr. 5.003/107/2008, nr. 3.385/107/2008, nr. 3.329/107/2008, nr. 5.289/107/2008, nr. 5.038/107/2008, nr. 5.256/107/2008, nr. 5.284/107/2008, nr. 5.218/107/2008, nr. 5.573/107/2008, nr. 3.339/107/2008, nr. 5.007/107/2008, nr. 5.575/107/2008, nr. 5.075/107/2008, nr. 4.988/107/2008, nr. 5.101/107/2008, nr. 3.402/107/2008, nr. 3.351/107/2008, nr. 3.365/107/2008, nr. 3.320/107/2008, nr. 5.586/107/2008, nr. 4.991/107/2008 și nr. 5.074/107/2008,

Curtea de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 287 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii și ale art. 304¹ din Codul de procedură civilă. Excepțiile au fost ridicate de Liviu Gheorghe Cioca, Visalon Istrate, Veronica Popa, Marian Ion, Filip Vasile, Hans Dietrich Weiner, Buta Vasile Mircea, Ioan Berdea, Remus Boncuț, Ioan Căbulea, Ioan Horea Popa, Otilia Avram, Mariana Dreghiciu, Ilarian Cărămida, Gheorghe Liviu Cioca, Mircea Virgil Rapcea, Marin Barna, Maria Moiseș, Vasile Cosmin Nistor, Ana Comcea, Elidia Bondea, Maria Venera Iancu, Camelia Toth, Bebe Adrian Negru, Dorel Pașca, Ovidiu Cucuian, Marin Nicolae Boncuțiu, Teodor Paven, Mihai Cotârlea și Teodor Cristian Bunea în cauze privind soluționarea unor acțiuni civile având ca obiect drepturi bănești.

În motivările excepției de neconstituționalitate se susține că, prin prevederile art. 287 din Legea nr. 53/2003, angajatorii sunt discriminați și defavorizați în raport cu angajații, însă, în mod paradoxal, și angajatul poate fi discriminat atunci când majoritatea înscrisurilor care pot duce la aflarea adevărului și la justa soluționare a cauzei se află la angajator, dar acesta nu le depune în fața instanței, care va pronunța o soluție greșită. Arată că intervalul de timp dintre data primirii citației și data termenului de judecată este prea scurt pentru ca un angajator să își exercite dreptul la apărare și să se achite de sarcina probei care îi revine, autorul excepției conchizând că din nou poate interveni aceeași situație paradoxală în care cel discriminat va fi angajatul. În explicarea acestei afirmații arată că, dacă angajatorul nu depune dovezile până la prima zi de înfățișare, decade din dreptul de a solicita ulterior administrarea probațiunii, ceea ce înseamnă că angajatul nu va putea propune probe în combaterea eventualelor probe pe care le-ar fi solicitat angajatorul în termenul prevăzut de lege. Prin urmare, potrivit acestui raționament al autorului excepției de neconstituționalitate, angajatul nu va beneficia de dreptul la un proces echitabil.

În ceea ce privește dispozițiile art. 304¹ din Codul de procedură civilă, se arată că acestea creează o diferență între cei care pot folosi, în cursul proceselor în care sunt părți, și calea de atac a apelului și cei care pot introduce doar calea de atac a recursului. Astfel, deși art. 304 din Codul de procedură civilă enumeră motivele de nelegalitate pentru care se poate exercita calea de atac a recursului, art. 304¹ din același cod prevede că, atunci când o hotărâre nu poate fi atacată cu apel, instanța poate să examineze cauza sub toate aspectele și nu prin limitare la cele menționate în art. 304.

Curtea de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 287 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii și ale art. 304¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Liviu Gheorghe Cioca, Visalon Istrate, Veronica Popa, Marian Ion, Filip Vasile, Hans Dietrich Weiner, Buta Vasile Mircea, Ioan Berdea, Remus Boncuț, Ioan Căbulea, Ioan Horea Popa, Otilia Avram, Mariana Dreghiciu, Ilarian Cărămida, Gheorghe Liviu Cioca, Mircea Virgil Rapcea, Marin Barna, Maria Moiseș, Vasile Cosmin Nistor, Ana Comcea, Elidia Bondea, Maria Venera Iancu, Camelia Toth, Bebe Adrian Negru, Dorel Pașca, Ovidiu Cucuian, Marin Nicolae Boncuțiu, Teodor Paven, Mihai Cotârlea și Teodor Cristian Bunea în dosarele nr. 5.040/107/2008, nr. 5.004/107/2008, nr. 4.401/107/2008, nr. 5.174/107/2008, nr. 3.350/107/2008, nr. 5.270/107/2008, nr. 3.347/107/2008, nr. 5.277/107/2008, nr. 5.205/107/2008, nr. 3.403/107/2008, nr. 5.034/107/2008, nr. 5.051/107/2008, nr. 5.003/107/2008, nr. 3.385/107/2008, nr. 3.329/107/2008, nr. 5.289/107/2008, nr. 5.038/107/2008, nr. 5.256/107/2008, nr. 5.284/107/2008, nr. 5.218/107/2008,

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor și concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 287 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, potrivit căroră „*Sarcina probei în conflictele de muncă revine angajatorului, acesta fiind obligat să depună dovezile în apărarea sa până la prima zi de înfățișare*”.

De asemenea, formează obiect al excepției și dispozițiile art. 304¹ din Codul de procedură civilă, care prevăd că „*Recursul declarat împotriva unei hotărâri care, potrivit legii, nu poate fi atacată cu apel, nu este limitat la motivele de casare prevăzute în art. 304, instanța putând să examineze cauza sub toate aspectele*”.

Autorii excepției susțin că textele de lege criticate sunt contrare prevederilor din Constituție cuprinse la art. 16 alin. (1), care consacră principiul egalității în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, și la art. 21 alin. (3), care statuează dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că s-a mai pronunțat asupra constituționalității textelor de lege criticate, din perspectiva unor critici similare și prin prisma acelorași dispoziții din Legea fundamentală, iar prin Decizia nr. 594 din 4 mai 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 390 din 14 iunie 2010, a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate, pentru argumentele acolo reținute. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice modificarea acestei jurisprudențe, soluția pronunțată și argumentele pe care aceasta s-a fondat își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

nr. 5.573/107/2008, nr. 3.339/107/2008, nr. 5.007/107/2008, nr. 5.575/107/2008, nr. 5.075/107/2008, nr. 4.988/107/2008, nr. 5.101/107/2008, nr. 3.402/107/2008, nr. 3.351/107/2008, nr. 3.365/107/2008, nr. 3.320/107/2008, nr. 5.586/107/2008, nr. 4.991/107/2008 și nr. 5.074/107/2008 ale Curții de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 iunie 2010.

PREȘEDINTE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 803

din 3 iunie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) din Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între comercianți și consumatori

Augustin Zegrean	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) din Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între comercianți și consumatori, excepție ridicată de Societatea Comercială „Vega 2000” — S.A. în Dosarul nr. 24.135/3/2009 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 9 decembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 24.135/3/2009, **Tribunalul București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) din Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între comercianți și consumatori**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Vega 2000” — S.A.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul de lege criticat este neconstituțional, deoarece termenul de „consumatori” folosit de lege se limitează numai la persoanele fizice, excluzând persoanele juridice de la beneficiul invocării prevederilor legale referitoare la clauzele abuzive și la contractele preformulate. Or, o atare excludere este de natură a contraveni dispozițiilor art. 4 alin. (2), art. 16 alin. (1), art. 18 alin. (1), art. 21 alin. (3) și art. 124 alin. (2) din Constituție.

Tribunalul București — Secția a VI-a comercială arată că actul normativ respectiv a fost adoptat în vederea transpunerii în legislația internă a Directivei nr. 93/13/CEE ce a fost adoptată, printre altele, cu scopul de a proteja cetățeanul în rolul său de consumator, la achiziționarea de bunuri și servicii, în sensul eliminării clauzelor abuzive din contracte. Așa fiind, finalitatea

avută în vedere de legiuitor la enunțarea dispozițiilor art. 2 alin. (1) din Legea nr. 193/2000 nu este de natură a încălca prevederile constituționale invocate de autorul excepției.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 2 alin. (1) din Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între comercianți și consumatori, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 305 din 18 aprilie 2008.

Textul criticat are următorul cuprins: „Art. 2. — (1) Prin consumator se înțelege orice persoană fizică sau grup de persoane fizice constituite în asociații, care, în temeiul unui contract care intră sub incidența prezentei legi, acționează în scopuri din afara activității sale comerciale, industriale sau de producție, artistice ori liberale.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autoarea excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 4 alin. (2) referitoare la unitatea poporului și egalitatea între cetățeni, art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în drepturi, art. 18 alin. (1) referitoare la cetățenii străini și apatrizii, art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil și art. 124 alin. (2) referitoare la îndeplinirea justiției.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul excepției critică modalitatea de redactare a prevederilor art. 2 alin. (1) din Legea nr. 193/2000, susținând că definiția noțiunii de „consumator” ar trebui să includă și persoana

juridică, atunci când aceasta este parte la încheierea unor contracte comerciale ce pot intra sub sfera actului normativ criticat. Așadar, pretinsa neconstituționalitate este dedusă dintr-o omisiune de reglementare, pe care însă Curtea Constituțională nu o poate complini, întrucât, potrivit art. 61 din Constituție, „Parlamentul este (...) *unica autoritate legiuitoare a țării*”, modificarea sau completarea normelor juridice fiind atribuții exclusive ale acestuia. În acest sens a statuat instanța de contencios constituțional și prin Decizia nr. 1.129 din

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) din Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între comercianți și consumatori, excepție ridicată de Societatea Comercială „Vega 2000” — S.A. în Dosarul nr. 24.135/3/2009 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 iunie 2010.

PREȘEDINTE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 821

din 22 iunie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Georgeta Cârciumară în Dosarul nr. 8.771/280/2008 al Tribunalului București — Secția a II-a penală, de Marin Frunză în Dosarul nr. 1.517/44/2009 al Curții de Apel Galați — Secția penală și de Puiu Vasile în Dosarul nr. 2.213/233/2009 al Judecătorei Galați.

La apelul nominal răspunde personal autorul excepției Georgeta Cârciumară. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 8.004D/2009, nr. 8.029D/2009 și nr. 8.530D/2009, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

16 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 776 din 19 noiembrie 2008.

Prin urmare, în temeiul art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia „*Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului*”, excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, este inadmisibilă și va fi respinsă ca atare.

Autorul excepției prezent lasă la aprecierea instanței constituționale conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării cauzelor.

Curtea dispune, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, conexarea dosarelor nr. 8.029D/2009 și nr. 8.530D/2009 la Dosarul nr. 8.004D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul autorului excepției, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate pentru motivele invocate în fața instanței de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 28 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 8.771/280/2008, **Tribunalul București — Secția a II-a penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 teza finală din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Georgeta Cârțumaru cu ocazia soluționării recursului formulat împotriva Sentinței penale nr. 503 din 25 iunie 2009, pronunțată de Judecătoria Sectorului 6 București în Dosarul nr. 8.771/303/2008.

Prin Decizia penală nr. 642/r din 21 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.517/44/2009, **Curtea de Apel Galați — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Marin Frunză cu ocazia soluționării recursului formulat împotriva Încheierii de ședință din 7 octombrie 2009, pronunțată de Tribunalul Galați în Dosarul nr. 3.308/121/2009, având ca obiect plângere împotriva rezoluției procurorului de neprimire în judecată.

Prin Încheierea din 17 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.213/233/2009, **Judecătoria Galați a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Vasile Puiu cu ocazia soluționării plângerii împotriva unei rezoluții de neîncepere a urmăririi penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală încalcă prevederile constituționale ale art. 1, 4, 15, 16, 21, 24, 53, 124, 126, 129, 131, 132, 133 și 148, ale art. 11 și 20 raportate la prevederile art. 1, 6, 14 și 17 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și ale art. 1, 2, 6, 7, 8, 10, 11 și 30 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

În acest sens arată, în esență, că, în cazul în care procurorul ierarhic superior nu soluționează plângerea în termen de 20 de zile, persoana vătămată este ținută, sub sancțiunea decăderii, să se adreseze instanței în termen de 20 de zile de la expirarea termenului inițial de soluționare a plângerii de către procurorul ierarhic superior. Astfel, persoana vătămată este sancționată pentru culpa procurorului ierarhic superior, în condițiile în care textul de lege criticat nu prevede nicio sancțiune pentru acesta din urmă.

Instanțele de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorii-raportori, susținerile autorului excepției prezent, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală „*Plângerea în fața judecătorului împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de neprimire în judecată*”, dispoziții care au următorul conținut: „*În cazul în care prim-procurorul parchetului sau, după caz, procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel, procurorul șef de secție al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori procurorul ierarhic superior nu a soluționat plângerea în termenul prevăzut în art. 277, termenul prevăzut în alin. 1 curge de la data expirării termenului inițial de 20 de zile.*”

Acest text de lege este raportat la prevederile constituționale ale art. 1 privind statul român, ale art. 4 privind egalitatea între cetățeni, ale art. 15 referitoare la universalitatea drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale, ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, ale art. 24 privind dreptul la apărare, ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 124 referitoare la înfăptuirea justiției, ale art. 126 privind instanțele judecătorești, ale art. 129 privind folosirea căilor de atac, ale art. 131 referitoare la rolul Ministerului Public, ale art. 132 privind statutul procurorilor, ale art. 133 referitoare la rolul și structura Consiliului Superior al Magistraturii și ale art. 148 privind integrarea în Uniunea Europeană, precum și ale art. 11 cu privire la dreptul internațional și dreptul intern și ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, raportate la prevederile art. 1 referitoare la obligația de a respecta drepturile omului, ale art. 6 privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 14 referitoare la interzicerea discriminării și ale art. 17 privind interzicerea abuzului de drept din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. De asemenea sunt invocate prevederile art. 1, 2, 6, 7, 8, 10, 11 și 30 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile alin. 2 al art. 278¹ din Codul de procedură penală reglementează dreptul persoanei vătămate de a formula plângere direct la instanța de judecată în cazul în care procurorul nu se conformează prevederilor art. 277 din Codul de procedură penală, potrivit cărora „*procurorul este obligat să rezolve plângerea în termen de cel mult 20 de zile de la primire și să comunice de îndată persoanei care a făcut plângerea modul în care a fost rezolvată*”, precum și termenul de formulare a plângerii în această situație.

Dispozițiile art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional, prin raportare la aceleași prevederi din Legea fundamentală și din actele normative internaționale, invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 901 din 16 septembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 731 din 29 octombrie 2008, și Decizia nr. 497 din 7 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 311 din 12 mai 2009, prin care Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, pentru motivele acolo arătate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să ducă la reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Georgeta Cârciumaru în Dosarul nr. 8.771/280/2008 al Tribunalului București — Secția a II-a penală, de Marin Frunză în Dosarul nr. 1.517/44/2009 al Curții de Apel Galați — Secția penală și de Puiu Vasile în Dosarul nr. 2.213/233/2009 al Judecătorei Galați.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 iunie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 822

din 22 iunie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 101 alin. (3) raportate la cele ale art. 96 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 101 alin. (3) raportate la cele ale art. 96 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Paul Ureche în Dosarul nr. 1.866/232/2008 al Tribunalului Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 21 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.866/232/2008, **Tribunalul Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 101 alin. (3) raportate la cele ale art. 96 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.**

Excepția a fost ridicată de Paul Ureche cu ocazia soluționării recursului declarat împotriva Sentinței civile nr. 2.418 din 19 noiembrie 2008, pronunțată de Judecătoria Găești în contradictoriu cu I.G.P.R. — Secția de Poliție Autostrăzi.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 25 și 53. În acest sens arată, în esență, că, deși sancțiunile contravenționale complementare ar trebui să fie mai puțin aspre decât cele principale, sancțiunea complementară instituită de normele criticate, și anume suspendarea exercitării dreptului de a conduce pentru o perioadă determinată, este mai aspră decât cele principale — amendă și avertisment. Ca urmare, restrângerea exercițiului dreptului constituțional la liberă circulație apare ca o sancțiune principală, și nu complementară, ceea ce legiuitorul nu a dorit, având în vedere tocmai principiul proporționalității și ierarhizării pedepselor.

Instanța de judecată apreciază că textele de lege criticate nu au legătură cu soluționarea cauzei.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile

procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții cuprinse în art. 101 alin. (3), care reglementează faptele ce constituie contravenție și care se sancționează cu amenda prevăzută în clasa a III-a de sancțiuni și cu aplicarea sancțiunii complementare a suspendării exercitării dreptului de a conduce pentru o perioadă de 60 de zile, raportate la cele ale art. 96, care reglementează sancțiunile contravenționale complementare.

Prevederile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 25 privind libera circulație și art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că nu poate fi reținută încălcarea art. 25 din Constituție privind dreptul la liberă circulație, deoarece acesta nu are legătură cu textele de lege criticate. Dreptul la liberă circulație vizează libertatea de mișcare a cetățeanului, textul constituțional reglementând ambele aspecte care formează acest drept fundamental, și anume: libera circulație pe teritoriul României și libera circulație în afara teritoriului țării. Dreptul la liberă circulație nu include și dreptul de a conduce autovehicule, respectiv de a

deține un permis de conducere auto în acest scop, prevederile constituționale nefăcând referire și la mijloacele de transport prin care se realizează libera circulație.

În ceea ce privește invocarea înfrângerii art. 53 din Constituție, Curtea observă că textul constituțional se referă exclusiv la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți prevăzute de Constituție, iar normele criticate nu restrâng drepturi constituționale, ci prevăd sancționarea unor fapte de încălcare a legii care pun în pericol siguranța circulației rutiere. Pe de altă parte, este de reținut că alin. (1) al art. 53 prevede, între alte situații, că exercițiul unor drepturi poate fi restrâns și pentru apărarea drepturilor și a libertăților cetățenilor.

Curtea mai reține că autorul excepției își fundamentează criticile de neconstituționalitate pe compararea dispozițiilor ce fac obiectul excepției. Or, așa cum a statuat în mod constant Curtea Constituțională în jurisprudența sa, de exemplu prin Decizia nr. 486 din 11 decembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 43 din 19 ianuarie 2004, examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestui text cu dispozițiile constituționale pretins încălcate, iar nu compararea mai multor prevederi legale între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției.

Aceste considerente au fundamentat, de altfel, soluția de respingere a unei excepții de neconstituționalitate similare, pronunțată de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 982 din 25 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 521 din 29 iulie 2009, fiind valabile și în prezenta cauză, deoarece nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 101 alin. (3) raportate la cele ale art. 96 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Paul Ureche în Dosarul nr. 1.866/232/2008 al Tribunalului Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 iunie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 839

din 24 iunie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385⁹ alin. 1 pct. 14, art. 385¹⁵ pct. 2 lit. d) raportat la art. 385⁹ alin. 1 pct. 18 și art. 385¹⁴ alin. 11 din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător

Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385⁹ alin. 1 pct. 14, art. 385¹⁵ pct. 2 lit. d) raportat la art. 385⁹ alin. 1 pct. 18 și art. 385¹⁴ alin. 11 din Codul

de procedură penală, excepție ridicată de Grigore Roman în Dosarul nr. 3.734/111/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Autorul excepției a depus la dosar concluzii scrise prin care solicită admiterea acesteia.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 3.734/111/2007, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 385⁹ alin. 1 pct. 14, art. 385¹⁵ pct. 2 lit. d) raportat la art. 385⁹ alin. 1 pct. 18 și art. 385¹⁴ alin. 1¹ din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Grigore Roman.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (3), precum și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece, pentru stabilirea în concret a pedepsei aplicate unei persoane, un rol determinant îl au aprecierea asupra personalității acesteia, așa cum rezultă din actele dosarului, dar și percepția pe care o are judecătorul asupra sa în cursul audierii martorilor și a inculpatului în cauză. Potrivit dispozițiilor art. 385¹⁴ alin. 1 și alin. 1¹ din Codul de procedură penală, în fața instanței de recurs nu se pot audia martori, iar audierea inculpatului se face doar în ipoteza în care acesta nu a fost ascultat de către instanța de fond sau de apel, astfel că instanța de recurs procedează la judecare doar pe baza documentelor existente la dosar. Prin urmare, o corectă reindividualizare a pedepsei ar putea fi posibilă numai în măsura în care inculpatul este audiat cu ocazia judecării recursului, în caz contrar fiind afectat dreptul la un proces echitabil.

De asemenea, prevederile art. 385¹⁵ pct. 2 lit. d) din Codul de procedură penală privind posibilitatea rejudecării de către instanța de recurs, printre altele, și în cazul prevăzut de art. 385⁹ alin. 1 pct. 18 din același cod, constând în comiterea unei erori grave de fapt, exclude o cercetare judecătorească, permițând o soluție de fond doar pe baza lucrărilor și a materialului probator din dosar. Obligatorietatea ascultării inculpatului, în situația în care instanțele de fond și apel nu au pronunțat împotriva inculpatului o hotărâre de condamnare, nu acoperă absența unei cercetări judecătorești și, prin urmare, această procedură apare ca lipsită de minimum de garanții procesuale, indispensabile unui proces echitabil.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este nefondată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 385⁹ alin. 1 pct. 14 cu denumirea marginală *Cazurile în care se poate face recurs*, art. 385¹⁵ pct. 2 lit. d) cu denumirea marginală *Soluțiile* raportat la art. 385⁹ alin. 1 pct. 18 cu denumirea marginală *Cazurile în care se poate face recurs* și art. 385¹⁴ alin. 1¹ cu denumirea marginală *Verificarea hotărârii* din Codul de procedură penală, care au următorul conținut:

— Art. 385⁹ alin. 1 pct. 14: „14. când s-au aplicat pedepse greșit individualizate în raport cu prevederile art. 72 din Codul penal sau în alte limite decât cele prevăzute de lege;”;

— Art. 385¹⁵ pct. 2 lit. d): „Instanța, judecând recursul, pronunță una din următoarele soluții: [...]”

2. admite recursul, casând hotărârea atacată și:

[...]

d) dispune rejudecarea de către instanța de recurs în cazurile prevăzute în art. 385⁹ alin. 1 pct. 11—20, precum și în cazul prevăzut în art. 385⁶ alin. 3.”;

— Art. 385⁹ alin. 1 pct. 18: „18. când s-a comis o eroare gravă de fapt, având drept consecință pronunțarea unei hotărâri greșite de achitare sau de condamnare;”;

— Art. 385¹⁴ alin. 1¹: „Cu ocazia judecării recursului, instanța este obligată să procedeze la ascultarea inculpatului prezent, potrivit dispozițiilor cuprinse în partea specială, titlul II, capitolul II, atunci când acesta nu a fost ascultat la instanțele de fond și apel, precum și atunci când aceste instanțe nu au pronunțat împotriva inculpatului o hotărâre de condamnare.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate nu conțin nicio dispoziție de natură să încalce dreptul la un proces echitabil. Dimpotrivă, prin textele contestate s-a avut în vedere dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea acestuia într-un termen rezonabil de către o instanță independentă și imparțială. Astfel, inculpatul are posibilitatea pe parcursul întregului proces penal să expună toate apărările sale, poate propune instanței administrarea de probe în apărarea sa, dacă acestea sunt pertinente, concludente și utile cauzei.

De asemenea, prevederile legale invocate, reglementând ca motive de casare a unei hotărâri judecătorești aplicarea pedepselor greșit individualizate în raport cu art. 72 din Codul penal sau în alte limite decât cele prevăzute de lege, precum și comiterea unei erori grave de fapt, având drept consecință pronunțarea unei hotărâri greșite de achitare sau de condamnare, sunt menite să garanteze dreptul tuturor părților de a beneficia de un proces echitabil. O asemenea garanție este instituită și de dispozițiile referitoare la obligativitatea ascultării inculpatului cu ocazia judecării recursului. Astfel, scopul acestei căi de atac constă tocmai în asigurarea unui control judecătorec al legalității și al aflării adevărului în judecarea și soluționarea cauzelor penale de prima instanță sau de instanța de apel, aspect de natură să contribuie la îndeplinirea exigențelor care condiționează într-o societate democratică procesul echitabil.

În plus, procedura de judecată, care cuprinde pe lângă sistemul probator și obiectul judecării în recurs, constituie atributul exclusiv al legiuitorului, fiind așadar o aplicare a prevederilor art. 61 din Constituție, cu atât mai mult cu cât, în legislația procedurală penală română, recursul este, de regulă, al

treilea grad de jurisdicție, art. 2 din Protocolul nr. 7 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale consacrand doar obligația statelor membre de a institui un minim de două grade de jurisdicție.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385⁹ alin. 1 pct. 14, art. 385¹⁵ pct. 2 lit. d) raportat la art. 385⁹ alin. 1 pct. 18 și art. 385¹⁴ alin. 11 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Grigore Roman în Dosarul nr. 3.734/111/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 iunie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 840

din 24 iunie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (1) și art. 13 alin. (1) și (2) din Legea nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (1) și art. 13 alin. (1) și (2) din Legea nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane, excepție ridicată de Ioan Petre Savu în Dosarul nr. 240/64/2009 al Curții de Apel Brașov — Secția penală și pentru cauze cu minori.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Autorul excepției a depus la dosar o cerere prin care solicită acordarea unui nou termen de judecată în vederea angajării unui apărător.

Reprezentantul Ministerului Public se opune cererii formulate.

Curtea, deliberând asupra cererii formulate, în temeiul art. 14 din Legea nr. 47/1992 și al art. 156 din Codul de procedură civilă, constată că încheierea de sesizare a fost emisă la 9 septembrie 2009, iar de la acea dată și până în prezent s-a scurs un interval suficient pentru autor în vederea întreprinderii demersurilor necesare apărării, sens în care respinge cererea formulată.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca nefondată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 septembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 240/64/2009, **Curtea de Apel Brașov — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 12 alin. (1) și art. 13 alin. (1) și (2) din Legea nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane**, excepție ridicată de Ioan Petre Savu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 23 alin. (1) referitoare la inviolabilitatea libertății individuale și a siguranței persoanei și ale art. 26 referitoare la viața intimă, familială și privată, deoarece, deși prin textele criticate se urmărește protejarea intereselor persoanei exploatate, în principal, și ale minorului, în special, modalitatea de reglementare nu ține seama de posibilitatea reală ca persoana „exploatăată” să dorească să beneficieze de ajutorul altor persoane, pentru a-și câștiga pe această cale mijloacele de trai necesare. Totodată, în partea specială a Codului penal sunt incriminate și alte infracțiuni care aduc atingere odiniei publice și bunelor moravuri, cum ar fi cerșetoria, prin care sunt sancționate activitățile nelegale la mila publicului în vederea obținerii de ajutor material. Or, atâta vreme cât textul contestat incriminează fapte ce intră în elementul material al laturii obiective al altor infracțiuni, autorul excepției consideră că sunt incidente dispozițiile referitoare la răspunderea penală pentru fapta altuia.

De asemenea, dispozițiile legale criticate transformă cazarea unei persoane dintr-o activitate civilă, prin excelență licită, în una ilicită, numai pentru că persoana găzduită înțelege să desfășoare activități ilegale.

În sfârșit, autorul excepției, în susținerea tezei neconstituționalității art. 13 alin. (1) din Legea nr. 678/2001, mai

arată că, deși fapta pentru care a fost cercetat a fost săvârșită sub imperiul legii vechi, în cauză nu s-au aplicat prevederile legii mai favorabile, ignorându-se dispozițiile art. 13 din Codul penal.

Curtea de Apel Brașov — Secția penală și pentru cauze cu minori opinează că excepția de neconstituționalitate este nefondată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 12 alin. (1) și art. 13 alin. (1) și (2) din Legea nr. 678/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 783 din 11 decembrie 2001, așa cum au fost modificate prin articolul unic pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 629 din 19 iulie 2005, care au următorul conținut:

— Art. 12 alin. (1): „*Constituie infracțiunea de trafic de persoane recrutarea, transportarea, transferarea, cazarea sau primirea unei persoane, prin amenințare, violență sau prin alte forme de constrângere, prin răpire, fraudă ori înșelăciune, abuz de autoritate sau profitând de imposibilitatea acelei persoane de a se apăra sau de a-și exprima voința, ori prin oferirea, darea, acceptarea sau primirea de bani ori de alte foloase pentru obținerea consimțământului persoanei care are autoritate asupra altei persoane, în scopul exploatării acestei persoane, și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani și interzicerea unor drepturi.*”;

— Art. 13 alin. (1) și (2): „*(1) Recrutarea, transportarea, transferarea, găzduirea sau primirea unui minor, în scopul*

exploatării acestuia, constituie infracțiunea de trafic de minori și se pedepsește cu închisoare de la 5 ani la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Dacă fapta prevăzută la alin. (1) este săvârșită prin amenințare, violență sau alte forme de constrângere, prin răpire, fraudă ori înșelăciune, abuz de autoritate sau profitând de imposibilitatea minorului de a se apăra ori de a-și exprima voința sau prin oferirea, darea, acceptarea ori primirea de bani sau de alte foloase pentru obținerea consimțământului persoanei care are autoritate asupra minorului, pedeapsa este închisoare de la 7 ani la 18 ani și interzicerea unor drepturi.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 74 din 8 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 14 martie 2007, a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 și art. 13 alin. (1) din Legea nr. 678/2001, statuând că nu contravin în vreun fel Constituției. Cu acel prilej a arătat „că *abuzul de autoritate* nu implică vicierea voinței unei persoane în executarea unor acte prin care dispune de libertatea sa în folosul persoanei care exercită abuzul. În condițiile în care o persoană este recrutată, transportată, transferată, cazată sau primită, prin mijloacele prevăzute de textul criticat, între care «*abuzul de autoritate*», cu scopul de a fi exploatăată, nu se poate reține, așa cum fără temei se susține în motivarea excepției, că incriminarea unei asemenea fapte încalcă dreptul la liberă circulație, prevăzut de art. 25 din Constituție, sau dreptul persoanei de a dispune de ea însăși, consacrat prin art. 26 alin. (2) din Legea fundamentală”.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

De asemenea, Curtea mai constată că prevederile legale criticate nu afectează în niciun fel dispozițiile constituționale referitoare la inviolabilitatea libertății individuale. Dimpotrivă, prin incriminarea faptelor contestate, legiuitorul a instituit noi măsuri de garantare a acesteia.

În sfârșit, în ceea ce privește celelalte critici referitoare la aplicarea în cauză a legii penale mai favorabile ori la încadrarea unei anumite stări de fapt în infracțiunea de trafic de persoane ce intră sub incidența Legii nr. 678/2001, Curtea constată că nu intră în competența sa de soluționare, numai judecătorul de drept comun având o asemenea atribuție.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (1) și art. 13 alin. (1) și (2) din Legea nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane, excepție ridicată de Ioan Petre Savu în Dosarul nr. 240/64/2009 al Curții de Apel Brașov — Secția penală și pentru cauze cu minori.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 iunie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 841

din 24 iunie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 alin. 1 și art. 273 din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 alin. 1 și art. 273 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Cătălin Ursu în Dosarul nr. 1.296/36/2008 al Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției și se constată lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției, care solicită admiterea acesteia, sens în care depune și note scrise.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.296/36/2008, **Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 172 alin. 1 și art. 273 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Cătălin Ursu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 172 alin. 1 din Codul de procedură penală încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21, art. 24 și ale art. 23 alin. (11), deoarece nici autorul, nici apărătorul său nu au participat la vreun act de urmărire penală. În acest sens înțelege să invoce Decizia Curții Constituționale nr. 1.086/2007, în temeiul căreia ar fi putut lesne demonstra că nu a avut înainte de data de 30 iunie 2003 autoturismul înmatriculat sub nr. VS 02343.

De asemenea, art. 273 din Codul de procedură penală contravine dispozițiilor constituționale ale art. 21 și art. 24, precum și dispozițiilor art. 1, art. 6 și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece textul nu prevede obligativitatea comunicării părții interesate a redeschiderii urmăririi penale, comunicare care ar fi dat posibilitatea exercitării depline a dreptului la apărare în cadrul unui proces echitabil.

În sfârșit, autorul mai supune atenției Curții o seamă de neregularități referitoare la desfășurarea instrucției penale și la ședințele de judecată.

Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie nu și-a exprimat opinia cu privire la fondul excepției de neconstituționalitate, limitându-se la a arăta că în cauză nu sunt incidente dispozițiile art. 29

alin. (6) din Legea nr. 47/1992. Totodată, a precizat ce a statuat Curtea prin Decizia nr. 486/1997.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 172 alin. 1 cu denumirea marginală *Drepturile apărătorului și art. 273 cu denumirea marginală Reluarea în caz de redeschidere a urmăririi*, ambele din Codul de procedură penală, care au următorul conținut:

— Art. 172 alin. 1: „(1) În cursul urmăririi penale, apărătorul învinuitului sau inculpatului are dreptul să asiste la efectuarea oricărui act de urmărire penală și poate formula cereri și depune memorii. Lipsa apărătorului nu împiedică efectuarea actului de urmărire penală, dacă există dovada că apărătorul a fost încunoștințat de data și ora efectuării actului. Încunoștințarea se face prin notificare telefonică, fax, internet sau prin alte asemenea mijloace, încheindu-se în acest sens un proces-verbal.”;

— Art. 273: „(1) Redeschiderea urmăririi penale în cazul în care s-a dispus încetarea urmăririi penale sau scoaterea de sub urmărire are loc dacă ulterior se constată că nu a existat în fapt cazul care a determinat luarea acestor măsuri sau că a dispărut împrejurarea pe care se întemeia încetarea sau scoaterea de sub urmărire.

(1) Redeschiderea urmăririi penale are loc, de asemenea, când judecătorul, potrivit art. 278¹, a admis plângerea împotriva ordonanței sau, după caz, a rezoluției procurorului de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale ori de clasare și a trimis cauza procurorului în vederea redeschiderii urmăririi penale. În cazul în care instanța, potrivit art. 278¹, a admis plângerea împotriva rezoluției de neîncepere a urmăririi penale și a trimis cauza procurorului în vederea începerii urmăririi penale, acesta dispune începerea urmăririi în condițiile prevăzute de lege. Dispozițiile instanței sunt obligatorii pentru organul de urmărire penală, sub aspectul faptelor și împrejurărilor ce urmează a fi constatate și a mijloacelor de probă indicate.

(12) În cazurile prevăzute în alin. 1 și 11, dacă se consideră pe baza datelor din dosar că se justifică luarea unei măsuri

preventive, procurorul procedează potrivit art. 233 sau 236, care se aplică în mod corespunzător. În ordonanța prin care s-a dispus reluarea urmăririi penale, se face mențiune cu privire la luarea acestor măsuri.

(2) Redeschiderea urmăririi penale se dispune de procuror prin ordonanță.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 172 alin. 1 din Codul de procedură penală referitoare la *Drepturile apărătorului* nu contravin prevederilor constituționale pretins încălcate. Varianta textului contestat existentă anterior pronunțării Deciziei de admitere a Curții Constituționale nr. 132 din 21 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 222 din 24 martie 2008 nu poate fi supusă cenzurii sale, deoarece, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta se pronunță asupra prevederilor în vigoare. Or, ulterior admiterii excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 alin. 1 teza întâi din Codul de procedură penală, acestea au fost puse de acord cu prevederile Constituției. Faptul că la data instrumentării dosarului penal autorul nu s-a putut prevala de noile drepturi nu intră sub incidența controlului Curții Constituționale, efectele deciziilor sale având, potrivit art. 147 alin. (4) din Legea fundamentală, putere numai pentru viitor.

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 273 din Codul de procedură penală, Curtea constată că prin Decizia nr. 120 din 19 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 169 din 5 martie

2008, a respins ca neîntemeiată o excepție similară, statuând că „nu aduc nicio atingere principiului constituțional al egalității în drepturi, deoarece sensul art. 16 alin. (1) din Constituție este garantarea egalității în drepturi între cetățeni în fața legii și a autorităților publice, iar nu între cetățeni și autoritățile publice. Or, procurorul care dispune reluarea urmăririi penale, în condițiile art. 273 din Codul de procedură penală, acționează în calitate de reprezentant al unei autorități publice, și anume Ministerul Public.

În situația în care procurorul dispune asupra redeschiderii urmăririi penale, pentru motivele arătate în ordonanță, urmează ca, după efectuarea actelor de urmărire dispuse, să se pronunțe o nouă soluție de către organul de urmărire penală, împotriva căreia persoana ce se consideră vinovată are posibilitatea de a face plângere. Depășirea, eventual, a unui termen rezonabil în cursul urmăririi penale nu poate fi considerată o îngrădire a accesului liber la justiție, în sensul art. 21 din Constituție, ci poate face obiectul unei alte plângeri”.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

În sfârșit, Curtea mai constată că celelalte critici nu îmbracă forma unor veritabile critici de neconstituționalitate, ci vizează invocarea unor neregularități ce țin de domeniul de interpretare și de aplicare a legii, competență ce cade în sarcina instanțelor de drept comun.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 alin. 1 și art. 273 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Cătălin Ursu în Dosarul nr. 1.296/36/2008 al Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 iunie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 844

din 24 iunie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 250, art. 289, art. 291 din Codul penal, precum și ale art. 339 alin. 1 și art. 385¹⁸ alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător

Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 250, art. 289, art. 291 din Codul penal, precum și ale art. 339 alin. 1 și art. 385¹⁸ alin. 1 și 2 din Codul de

procedură penală, excepție ridicată de Marius Dîrgău, Liviu Ioan Pașca, Valentin Cuteanu, Attila Pap (Papp), Marius Pinteș și Viorel Codrean în Dosarul nr. 8.517/1/2009 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Autorii Attila Pap, Marius Pinteș și Viorel Codrean au formulat fiecare câte o cerere de acordare a unui nou termen de judecată. Astfel, autorul Attila Pap a motivat că de la data primirii citației și până în prezent nu a avut timp suficient pentru a contacta apărătorul care să îi reprezinte interesele, autorul Marius Pinteș a motivat că nu se poate prezenta în fața Curții fiind plecat în interese de serviciu, fără însă a face vreo dovadă în acest sens, iar autorul Viorel Codrean a motivat o lipsă de procedură cu unii dintre inculpați, fără a menționa în ce constă viciul.

Reprezentantul Ministerului Public se opune cererilor formulate.

Curtea, deliberând asupra cererilor formulate, în temeiul art. 14 din Legea nr. 47/1992 și al art. 156 din Codul de procedură civilă, constată că Decizia de sesizare a fost emisă la 5 noiembrie 2009, iar de la acea dată și până în prezent s-a scurs un interval suficient pentru autor în vederea întreprinderii demersurilor necesare apărării. De asemenea, autorul Marius Pinteș nu a depus dovezi în susținerea imposibilității sale de a se prezenta în fața Curții, iar procedura de citare a fost legal îndeplinită cu toți cei 6 autori. Așa fiind, Curtea respinge cererile formulate.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a acesteia ca nefondată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia nr. 3.635 din 5 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 8.517/1/2009, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 250, art. 289, art. 291 din Codul penal, precum și ale art. 339 alin. 1 și art. 385¹⁸ alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Marius Dîrgău, Liviu Ioan Pașca, Valentin Cuteanu, Attila Pap (Papp), Marius Pinteș și Viorel Codrean în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile art. 250 din Codul penal referitoare la infracțiunea de purtare abuzivă încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 și ale art. 53, precum și ale art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece este nemulțumit de împrejurarea că angajatul din alte servicii publice ce vizează o funcție de demnitate publică sau alte funcții care implică autoritatea de stat (demnitari, consuli, secretari de stat, executori judecătorești) nu intră sub incidența textului criticat. Aceeași critică este arătată și în ceea ce privește dispozițiile art. 289 și art. 291 din Codul penal, întrucât mai există și ale categorii de persoane care întocmesc înscrisuri autentice (avocați), dar care nu au calitatea de funcționari. Or, prin reglementarea contestată se instituie o discriminare între funcționarii publici și celelalte persoane care sunt abilitate să întocmească un înscris autentic.

Dispozițiile art. 339 alin. 1 din Codul de procedură penală contravin prevederilor constituționale ale art. 21 și ale art. 6 paragraful 3 lit. b) și c) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece limitează dreptul părților de a formula cereri doar în legătură cu cercetarea judecătorească, lipsind prevederea de a formula excepții, acest drept fiind prevăzut doar la capitolul măsurilor premergătoare

cercetării judecătorești de art. 320 alin. 2 și art. 301 alin. 1 din Codul de procedură penală.

Dispozițiile art. 385¹⁸ din Codul de procedură penală contravin prevederilor constituționale ale art. 23 alin. (11) referitoare la prezumția de nevinovăție și ale art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece instanța de recurs a stabilit vinovăția inculpaților în condițiile în care a admis existența unui probatoriu insuficient, iar instanța de fond căreia i s-a trimis cauza spre rejudicare este limitată exclusiv de administrarea de probe și nu poate pronunța o hotărâre contrară opiniei exprimate anterior de instanța de recurs.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală, în calitate de instanță de recurs chemată să se pronunțe asupra legalității și temeiniciei încheierii de respingere ca inadmisibilă a excepției, a opinat că excepția de neconstituționalitate, deși are legătură cu soluționarea cauzei, fiind deci admisibilă sub acest aspect, este neîntemeiată pe fond, prevederile criticate fiind constituționale.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 250 — *Purtarea abuzivă*, art. 289 — *Falsul intelectual*, art. 291 — *Uzul de fals*, toate din Codul penal, precum și ale art. 339 alin. 1 cu denumirea marginală *Terminarea cercetării judecătorești* și art. 385¹⁸ cu denumirea marginală *Limitele rejudicării*, toate din Codul de procedură penală, care au următorul conținut:

— Art. 250 din Codul penal: „*Întrebuințarea de expresii jignitoare față de o persoană, de către un funcționar public în exercițiul atribuțiilor de serviciu, se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă.*”

Amenințarea săvârșită de către un funcționar public, în condițiile alin. 1, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă.

Lovirea sau alte acte de violență săvârșite de către un funcționar public, în condițiile alin. 1, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

Vătămarea corporală săvârșită de către un funcționar public, în condițiile alin. 1, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 6 ani.

Vătămarea corporală gravă săvârșită de către un funcționar public, în condițiile alin. 1, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani.”;

— Art. 289 din Codul penal: „*Falsificarea unui înscris oficial cu prilejul întocmirii acestuia, de către un funcționar aflat în exercițiul atribuțiilor de serviciu, prin atestarea unor fapte sau împrejurări necorespunzătoare adevărului ori prin omisiunea cu*

știință de a insera unele date sau împrejurări, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Tentativa se pedepsește.”;

— Art. 291 din Codul penal: „Folosirea unui înscris oficial ori sub semnătură privată, cunoscând că este fals, în vederea producerii unei consecințe juridice, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani când înscrisul este oficial, și cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă când înscrisul este sub semnătură privată.”;

— Art. 339 alin. 1 din Codul de procedură penală: „Înainte de a declara terminată cercetarea judecătorească, președintele întreabă pe procuror și pe părți dacă mai au de dat explicații ori de formulat cereri noi pentru completarea cercetării judecătorești.”;

— Art. 385¹⁸ din Codul de procedură penală: „Instanța de rejudecare trebuie să se conformeze hotărârii instanței de recurs, în măsura în care situația de fapt rămâne cea avută în vedere la soluționarea recursului.

Când hotărârea este desființată numai cu privire la unele fapte sau persoane, ori numai în ce privește latura penală sau civilă, instanța de rejudecare se pronunță în limitele în care hotărârea a fost casată.”

Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 250, art. 289 și art. 291 din Codul penal, Curtea constată că, potrivit art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, legiuitorul are deplina libertate de a stabili infracțiunile, ceea ce presupune nu numai incriminarea modalității de comitere a acestora, ci și, în anumite situații, circumstanțierea subiectului activ. Altfel spus, noțiunile de „funcționar public” și de „alți funcționari” nu sunt de

rang constituțional, definirea și reglementarea statutului acestor categorii de salariați fiind de domeniul legii. În plus, modalitatea de încadrare juridică a faptelor penale în funcție de subiectul activ este o problemă ce ține de modul de interpretare și de aplicare a legii, atribut care, potrivit art. 126 alin. (1) din Constituție se realizează de instanțele judecătorești de drept comun.

În ceea ce privește critica prevederilor art. 339 alin. 1 și art. 385¹⁸ din Codul de procedură penală referitoare la terminarea cercetării judecătorești și la limitele rejudecării în cazul casării hotărârii de către instanța de recurs, Curtea constată că instituția controlului judiciar își găsește reazemul constituțional în dispozițiile art. 129 din Legea fundamentală, iar prin art. 385¹⁸ din Codul de procedură penală se dă eficiență acestuia, dat fiind că fără obligativitatea îndrumărilor date de instanța de control judiciar nu s-ar putea realiza finalitatea acestei cenzuri. Dacă judecătorii de la instanța de fond nu ar fi obligați să se supună îndrumărilor instanței de apel sau de recurs, s-ar putea reitera erorile comise prin soluția ce a fost desființată, ajungându-se la exercitarea repetată a căilor de atac și la prelungirea duratei soluționării cauzelor în mod nepermis, și astfel s-ar încălca cerința soluționării proceselor „într-un termen rezonabil”.

De asemenea, nu sunt încălcate nici dispozițiile referitoare la egalitatea de tratament în fața legii, întrucât normele criticate se aplică fără discriminare tuturor persoanelor vizate, fără a fi pusă în discuție de către instanța de recurs vinovăția sau nevinovăția persoanelor cercetate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 250, art. 289, art. 291 din Codul penal, precum și ale art. 339 alin. 1 și art. 385¹⁸ alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Marius Dîrgău, Liviu Ioan Pașca, Valentin Cuteanu, Attila Pap (Papp), Marius Pinteș și Viorel Codrean în Dosarul nr. 8.517/1/2009 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 iunie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 444621